

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЯТА.

ЗА

Тѣжитѣ относящи ся за противноститѣ на издаденото рѣшеніе за испадваніето.

Членъ 286). Съпротивленіята, които бы ся появили противъ рѣшеніето и илямтъ които показватъ обявеніето на испадваніето, и деньтъ отъ когато испадналіятъ е почналь да незаплаща дълговетѣ, ако бы да бждятъ отъ странж на испадналіятъ, може да направи това, въ разстояніе на осямь дни, а ако бы да сж отъ роднинитѣ му, можятъ да ся въспротивляватъ въ разстояніе на единъ мѣсяць. Тѣя срокове ся считатъ, спорядъ както е казано въ 152-іятъ членъ, отъ деньтъ, когато ся е направиль и издалъ илямтъ за испадваніето.

Членъ 287) Съобразно съ илямтъ и рѣшеніето които ся издаватъ за обявеніето на испадналіятъ, и въ които ся назначява начялото (деньтъ), отъ когато испадналіятъ не е могълъ вече да си исплаща дълговетѣ, кредиторитѣ слѣдъ истеченіето на опрѣдѣленнитѣ срокове за испытваніето и потвърденіето на правдинитѣ, ако бы ся повдигнали да искатъ да ся промѣни датата на това начяло, не ся слуша постоянството имъ въ тоя случай. Слѣдователно, слѣдъ изминуваніето на горѣрѣченнитѣ срокове, датата която ся е опрѣдѣлила отъ напрѣди за начяло на испадваніето, и че не е могълъ да си плаща дълговетѣ, остава си пакъ сжщата, и по никой начинъ немеже да ся промѣнява, нъ трѣбва да ся слѣдова и припознава за всичкитѣ кредитори.